

การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน หน่วยการเรียนรู้ การซื้อสินค้า (买东西)
โดยใช้สถานการณ์จำลอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
The Development of Listening and Speaking Skills in the Learning Unit of
Purchasing Products using Simulation for Prathomsuksa 4 Students

ฐิติรัตน์ กองแก้ว^{1*} และเกษกนก วรรณวัลย์²
Thitirat Kongkaew^{1*} and Ketkanok Wannawan²

^{1*2}สาขาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ 36000

^{1*2}Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Chaiyaphum
Rajabhat University, Chaiyaphum 36000, Thailand.

^{1*}Corresponding Author, E-mail :biee2540@gmail.com

Received: 10 January 2024, Revised: 7 May 2024, Accepted: 14 May 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองหน่วยการเรียนรู้ การซื้อสินค้า ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 2) เปรียบเทียบทักษะ การฟังภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 3) เปรียบเทียบทักษะการพูด ภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงทดลองขั้นต้นกลุ่ม ตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนชุมชนบ้านจอก (คอนสวรรค์วิทยากร) ศูนย์เครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษานครกาหลง 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชัยภูมิเขต 1 จำนวนนักเรียน 32 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่มเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้การซื้อสินค้า 2) แบบทดสอบทักษะการฟังภาษาจีน 3) แบบทดสอบ ทักษะการพูดภาษาจีน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ การซื้อสินค้าโดยใช้สถานการณ์ จำลอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเท่ากับ 87.62/80.00 2) ทักษะการฟังภาษาจีน ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ทักษะการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการ จัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ทักษะการฟัง, ทักษะการพูด, สถานการณ์จำลอง

Abstract

This research purposed to 1) develop learning management using simulation in the learning unit of purchasing products of Prathomsuksa 4 students to have efficiency according to the criteria of 70/70, 2) to compare Chinese listening skills of Prathomsuksa 4 students to the requirements of 70 percent, and 3) to compare Chinese speaking skills of Prathomsuksa 4 students to the requirements of 70 percent, using a pre-experimental research design. The sample included 32 students from Prathomsuksa 4/1, the academic year 2023, at Ban Chok Community School (Khon Sawan Wittayakorn), Kalong Network Center 1 in Chaiyaphum Primary Educational Service Area Office 1, obtained by cluster random sampling. Research tools were 1) Lesson plans in the learning unit of purchasing products, 2) A Chinese listening skills test, and 3) A Chinese speaking skills test. Statistics used for data analysis were mean ($\bar{X}$), standard deviation (S.D.), and t-test. The results were as follows: 1. The efficiency of learning management in the learning unit of purchasing products of Prathomsuksa 4 students was 87.62/80.00, 2. The students' Chinese listening skills after studying through simulation were higher than the criteria statistically significant at 0.5 level, and 3. The students' Chinese speaking skills after studying through simulation were higher than the criteria statistically significant at 0.5 level.

Keywords : Listening skills, Speaking skills, Simulation

1. บทนำ

ในยุคปัจจุบันภาษาจีนมีความสำคัญและจำเป็นต่อมนุษย์มากขึ้น เนื่องจากการติดต่อสื่อสารทางการศึกษา การประกอบอาชีพ ส่งผลให้ภาษาจีนกลายเป็นภาษาที่คนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญมากในปัจจุบันมีการเรียน ภาษาจีนเพิ่มเติมเป็นภาษาที่สามและยังช่วยในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ ดังนั้นภาษาจีนจึงเป็นภาษาต่างประเทศที่กระทรวงศึกษาธิการให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษาที่จะจัดทำ รายวิชาและจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสม (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551) โดยมีสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของ กระทรวงศึกษาธิการ ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีน ให้เป็นมาตรฐาน เดียวกันและเป็นไปตามมาตรฐานสากลของเจ้าของภาษา เพื่อให้การสื่อสารภาษาจีนของคนไทยมีประสิทธิภาพ มากขึ้นจึงได้จัดทำมาตรฐานสาระการเรียนรู้ภาษาจีนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามกรอบหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยกำหนดตัวชี้วัดและสาระ การเรียนรู้ภาษาจีนเป็นขั้นปี เพื่อเป็นแนวทางสำหรับสถานศึกษาในการนำไปออกแบบบทเรียนและพัฒนาการ

เรียนการสอนภาษาจีนให้เหมาะสมกับผู้เรียนและสภาพการเรียนการสอนในโรงเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การเรียนภาษาต่างประเทศทุกภาษานั้น ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญในโลกยุคปัจจุบัน เพราะเป็นการสื่อสารให้ผู้ฟังรับรู้สารไปในทางเดียวกัน ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด และความเข้าใจจากผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง (แสงระวี ดอนแก้วบัว, 2558) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด (เฉลิม ทองนวล, 2557) กล่าวว่า ทักษะการพูดจำเป็นต้องมุ่งเน้นให้ผู้เรียนพูดเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงโดยให้ผู้เรียนปฏิบัติตามแบบหรือตัวอย่างที่กำหนด เพื่อนำไปสู่การพูดที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้น นักเรียนจึงจำเป็นต้องเรียนรู้และมีทักษะการฟังและการพูดที่ถูกต้อง การเรียนการสอนภาษาจีนนั้น เน้นให้นักเรียนเกิดทักษะความสามารถทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ทั้ง 4 ทักษะนี้ ทักษะการฟังและทักษะการพูดมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง และเป็นทักษะที่ผู้เรียนมีโอกาสดำเนินได้ใช้มากที่สุด

จากการศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปัญหาที่พบส่วนใหญ่คือนักเรียนขาดทักษะการพูดด้านภาษาจีน ไม่เชื่อมั่นในตนเอง กลัวพูดผิด ไม่สามารถฟังหรือพูดประโยคสั้นๆ ได้ นักเรียนขาดพื้นฐาน ไม่สามารถฟังหรือพูดประโยคสั้นๆ ได้ ทำให้นักเรียนไม่กล้าออกเสียง ดังนั้นผู้วิจัยจึงควรเน้นทักษะการฟังและการพูดเพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ ซึ่งมีการฝึกทักษะการออกเสียงคำ กลุ่มคำ ประสมคำ และออกเสียงประโยคสั้นๆตามจากที่ได้ยินหรือได้ฟัง จนทำให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว และสื่อสารภาษาจีนได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ที่จะทำให้นักเรียนเกิดมั่นใจกล้าแสดงออกและอยากมีส่วนร่วมในชั้นเรียน จะต้องใช้เทคนิคการสอนที่ส่งเสริมความเชื่อมั่นแทนการสอนรูปแบบเดิม

ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการที่จะพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนให้กับนักเรียนและพบว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง เป็นแนวทางที่ช่วยส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และยังเป็นที่ยอมรับในการพัฒนาทักษะในด้านต่าง ๆ ของนักเรียน (วิภาวี ไชยทองศรี, 2563) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาความสามารถด้านการฟัง - การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า 1) นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนเฉลี่ย 22.40 คิดเป็นร้อยละ 74.67 มีคะแนนความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนเท่ากับ 73.80คิดเป็นร้อยละ 73.80 ซึ่งมีคะแนนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 2) นักเรียนมีเจตคติต่อการสอนฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์จำลอง อยู่ในระดับดี (อัญชลีการ์ ขันติ, 2562) ได้ศึกษาความสามารถในการฟังภาษาจีนของนักเรียนหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองผลการศึกษาพบว่า 1) ความสามารถในการฟังภาษาจีนของนักเรียนหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองอยู่ในระดับดีมากและความสามารถทางการพูดภาษาจีนของนักเรียนหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองอยู่ในระดับดีมากและสูงกว่าเกณฑ์ 70% อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมสถานการณ์จำลองอยู่ในระดับมากที่สุด

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนภาษาจีนจึงเล็งเห็นและตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าว และเห็นว่าการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนของนักเรียน มีความจำเป็นต้องนำสถานการณ์จำลองมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการอยากเรียนรู้ เมื่อผู้เรียนได้ฟังและพูดจากการใช้สถานการณ์จำลอง นอกจากนี้ยังส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจของนักเรียน และเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจ สามารถยกระดับความสามารถด้านภาษาจีนของตนเองให้ดีขึ้น เพื่อช่วยให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนภาษาจีนที่มีคุณภาพ และนำไปใช้พัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนให้มีคุณภาพต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ การซื้อสินค้า โดยใช้สถานการณ์จำลองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70

2.2 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง หน่วยการเรียนรู้ การซื้อสินค้า เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

2.3 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง หน่วยการเรียนรู้ การซื้อสินค้า เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

3. สมมติฐานของการวิจัย

3.1 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง หน่วยการเรียนรู้ การซื้อสินค้า มีทักษะการฟังภาษาจีนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

3.2 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง หน่วยการเรียนรู้ การซื้อสินค้า มีทักษะการพูดภาษาจีนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

4. แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 ความหมายของสถานการณ์จำลอง

ทศนา แคมมณี (2562) กล่าวว่า สถานการณ์จำลอง คือ กระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดโดยให้ผู้เรียนลงไปในสถานการณ์ที่มีบทบาท ข้อมูล และกติกากการเล่นที่สะท้อนความเป็นจริงอยู่ในสถานการณ์นั้น ให้สถานการณ์นั้นมีความใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด โดยผู้เรียนได้ทำความเข้าใจ วิเคราะห์ ความคิด ความรู้สึกต่อกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติในสถานการณ์ และแก้ไขปัญหาในสถานการณ์นั้น ๆ ตลอดจนสรุปหลักการหรือแนวคิดที่จะนำไปประยุกต์ในสถานการณ์ใหม่

4.2 ความหมายของทักษะการฟัง

แสงระวี ดอนแก้วบัว (2558) กล่าวว่า ทักษะการฟัง หมายถึง ความสามารถในการจับประเด็นใจความได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน ซึ่งเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน เนื่องจากผู้เรียนต้องเข้าใจสาระสำคัญจากสิ่งที่พูด อารมณ์และความคิดเห็นของผู้พูด

ณัฐติ ธรรมเดช (2559) กล่าวว่า การฟัง หมายถึงกระบวนการในการรับสารและผู้ฟังสามารถเข้าใจเรื่องที่ได้ฟังว่าผู้พูดนั้นพูดเกี่ยวกับเรื่องอะไรและสามารถตีความเรื่องที่ได้ฟังได้ ซึ่งการตีความในเรื่องที่ได้ฟังนั้นต้องใช้ประสบการณ์ ความรู้เดิม ตลอดจนความสามารถทางภาษานั้น ๆ

ฤทัยรัตน์ ศรีพวงมาลัย (2561) กล่าวว่า การฟัง หมายถึง กระบวนการรับฟังสารผ่านทางเสียงจากแหล่งต่าง ๆ เช่นผู้พูดหรือสื่ออุปกรณ์ทางเสียง ซึ่งต้องใช้กระบวนการคิด, ตีความ, และวิเคราะห์ความหมาย

จากสิ่งที่ได้ฟังเพื่อเข้าใจความสำคัญของสาร โดยเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยทักษะในการประมวลผลทางสมอง เพื่อนำสารที่ได้ฟังไปปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้ถูกต้อง

ปริยานุช ทองเกลี้ยง (2562) กล่าวว่า การฟัง หมายถึง การรับรู้เสียงที่ได้ยินอย่างตั้งใจจากนั้นผ่านกระบวนการตีความหรือแปลความจากภาษา น้ำเสียง ร่วมกับประสบการณ์เดิมของผู้ฟังเพื่อทำความเข้าใจในสิ่งที่ได้ฟัง

4.3 ทักษะการพูด

ศิริรัตน์ กลยะณี (2558) กล่าวว่า การพูด หมายถึง พฤติกรรมการถ่ายทอดความรู้ ความคิดความรู้สึก หรือความต้องการของผู้พูดเพื่อสื่อความหมายไปยังผู้ฟังโดยใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง สีหน้า แววตา และกิริยาท่าทาง เพื่อให้ผู้ฟังรับรู้และเข้าใจ และตอบสนองต่อสารที่ผู้พูดส่งไปยังผู้ฟัง

อาภัสรา สังขวสี (2564) กล่าวว่า การพูดว่า หมายถึง การพูดเป็นการส่งต่อความรู้สึกและความคิดไม่ว่าจะเป็นภาษาใดก็ตาม การพูดช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจเนื้อหาที่ผู้พูดต้องการสื่อสาร สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลและทำให้ผู้ฟังเข้าใจเนื้อหาที่ถูกกล่าวด้วยการใช้เสียง ท่าทาง และภาษาบางส่วนนอกเหนือจากความหมายของคำที่ถูกพูดออกมา ยังมีองค์ประกอบอื่นที่สำคัญที่ช่วยให้การสื่อสารเป็นไปอย่างชัดเจนด้วย

4.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ภูเทพ ประภากร (2560) ได้ศึกษาการวิจัยเรื่องการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนกลางโดยใช้กิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือในชั้นเรียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่ากระบวนการจัดการเรียนการสอนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบส่งเสริมความร่วมมือในชั้นเรียนมีประสิทธิภาพ ช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาในรายวิชาการฟังและการพูดภาษาจีนกลางได้ดียิ่งขึ้น เห็นได้ชัดเจนจากผลการทดสอบหลังเรียนที่นักศึกษาผ่านเกณฑ์การทดสอบคิดเป็นร้อยละ 100

อัญชลีการ์ ชันติ (2562) ได้ศึกษาความสามารถในการฟังภาษาจีนของนักเรียนหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองผลการศึกษา พบว่า 1) ความสามารถในการฟังภาษาจีนของนักเรียนหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองอยู่ในระดับดีมากและความสามารถทางการพูดภาษาจีนของนักเรียนหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองอยู่ในระดับดีมากและสูงกว่าเกณฑ์ 70% อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมสถานการณ์จำลองอยู่ในระดับมากที่สุด

วรดา ไชยพิมพ์ (2565) การพัฒนาทักษะการฟัง ทักษะการพูดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีทักษะการฟัง-การพูดภาษาจีน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. วิธีการดำเนินการวิจัย

5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนชุมชนบ้านจอก (คอนสวรรค์วิทยากร) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิเขต 1 จำนวน 3 ห้อง จำนวนนักเรียน 91 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้การวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนชุมชนบ้านจอก (คอนสวรรค์วิทยากร) จำนวนนักเรียน 32 คนได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

5.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

5.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สถานการณ์จำลอง จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเวลา 16 ชั่วโมง

5.2.2 แบบทดสอบทักษะการฟังภาษาจีน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 2 ตัวเลือก (ถูกหรือผิด) จำนวน 20 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตอบถูกได้ 1 ตอบผิดได้ 0

5.2.3 แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาจีน จำนวน 8 สถานการณ์ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นได้แก่การซื้อผลไม้ การซื้อผัก การซื้อดอกไม้ การซื้อเครื่องดื่ม การซื้ออุปกรณ์การเรียน การซื้ออาหาร การซื้อเสื้อผ้า การซื้อยารักษาโรค

5.3 การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

5.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้การซื้อสินค้า โดยใช้สถานการณ์จำลองชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอน ดังนี้

5.3.1.1 ศึกษาหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ของสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อให้ทราบแนวทางในการจัดสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

5.3.1.2 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองจากตำราและเอกสารจากนั้นสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

5.3.1.3 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ และนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.59$, $S.D = 0.16$)

5.3.1.4 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนชุมชนบ้านจอก (คอนสวรรค์วิทยากร) ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล จากนั้นทำการปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ให้สมบูรณ์

5.3.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 จำนวน 32 คน มีค่าประสิทธิภาพกระบวนการและค่าประสิทธิภาพผลลัพธ์มีค่าเท่ากับ 87.62/80.00

5.3.2 แบบทดสอบทักษะการฟังภาษาจีนหน่วยการเรียนรู้ การซื้อสินค้าโดยใช้สถานการณ์จำลอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

5.3.2.1 ศึกษาเอกสารแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบ เพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการฟังภาษาจีน จากนั้นสร้างแบบทดสอบทักษะการฟังภาษาจีน ชนิดเลือกตอบ แบบตอบถูกได้ 1 ตอบผิดได้ 0 จำนวน 30 ข้อ ใช้จริง 20 ข้อ

5.3.2.2 นำแบบทดสอบทักษะการฟังภาษาจีนที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ซึ่งเป็นชุดเดียวกับที่ประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ โดยหาค่า IOC : Index of item objective congruence วิเคราะห์ข้อมูลดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบทักษะการฟังภาษาจีน คัดเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC โดยพิจารณาคัดเลือกแบบทดสอบที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 0.67-1.00 ได้แบบทดสอบจำนวน 26 ข้อ นำแบบทดสอบไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนชุมชนบ้านจอก (คอนสวรรค์วิทยากร) ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน หลังจากนั้นนำผลการทดสอบมาหาคุณภาพของข้อสอบ วิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) มีค่าตั้งแต่ 0.41 – 0.63 ค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าตั้งแต่ 0.38 – 0.59 คัดเลือกแบบทดสอบที่เข้าเกณฑ์ คัดเลือกไว้จำนวน 20 ข้อ มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (KR-20) ซึ่งผลพบว่า ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.79 และจัดพิมพ์ฉบับสมบูรณ์ นำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

5.3.3 แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาจีนหน่วยการเรียนรู้ การซื้อสินค้าโดยใช้สถานการณ์จำลอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

5.3.3.1 ศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบ เพื่อเป็นข้อมูลในการสร้างแบบทดสอบทดสอบทักษะการพูดภาษาจีน แล้วสร้างแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาจีนจำนวน 8 สถานการณ์

5.3.3.2 นำแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาจีนที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และนำมาปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ซึ่งเป็นชุดเดียวกับที่ประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ประเมินความสอดคล้องของสถานการณ์จำลองกับวัตถุประสงค์ โดยหาค่า IOC : Index of item objective congruence แล้วนำค่าการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินทักษะการพูดภาษาจีนที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5-1.0 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 5 คน พบว่า แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาจีนมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ที่ 1.00 ทุกข้อ หลังจากนั้นนำแบบทดสอบการพูดภาษาจีนจำนวน 30 ข้อ ไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนชุมชนบ้านจอก (คอนสวรรค์วิทยากร) ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และจัดพิมพ์แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาจีนฉบับสมบูรณ์ นำไปใช้เป็นแบบทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง

5.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

5.4.1 ชี้แจงนักเรียนเกี่ยวกับจุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สถานการณ์จำลอง หน่วยการเรียนรู้ การซื้อสินค้า และแบบทดสอบทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน

5.4.2 ดำเนินการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน หน่วยการเรียนรู้ การซื้อสินค้า โดยใช้สถานการณ์จำลอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง จากนั้นทดสอบหลังเรียน (Post - test) ด้วยแบบทดสอบทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน เพื่อนำคะแนนมาวิเคราะห์และเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70

5.5 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

5.5.1 การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง หน่วยการเรียนรู้ การซื้อสินค้า ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ 70/70 โดยหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ

5.5.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐาน การเปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนการ แบบกลุ่มตัวอย่าง 1 กลุ่ม เทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด (t-test for One sample)

6. ผลการวิจัย

6.1 ผลการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองหน่วยการเรียนรู้ การซื้อสินค้า ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ70/70 รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 1

รายการ	คะแนนเต็ม	จำนวนนักเรียน	$\bar{X}$	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1)	160	32	142.31	88.95
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2)	40	32	31.53	78.83
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ (E1/E2)	88.95/78.83			

จากตารางที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ โดยใช้สถานการณ์จำลอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (E1/E2) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.95/78.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 70/70

6.2 เปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์จำลอง หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 2

ตัวแปรที่ ศึกษา	หลังเรียน		เกณฑ์ร้อยละ 70		df	T	Sig
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
ทักษะการฟัง	17.19	1.23	14.00	-	31	14.36*	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนมีคะแนนจากการวัดทักษะการฟังภาษาจีนหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 17.19 และคะแนนเฉลี่ยเกณฑ์ร้อยละ 70 เท่ากับ 14.00 แสดงให้เห็นว่า ทักษะการฟังภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.3 เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 70 โดยใช้สถานการณ์จำลอง รายละเอียดปรากฏดังตารางที่ 3

ตัวแปรที่ ศึกษา	หลังเรียน		เกณฑ์ร้อยละ 70		df	T	Sig
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
ทักษะการพูด	17.03	.89	14.00	-	31	19.11*	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนมีคะแนนจากการวัดทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 17.03 และคะแนนเฉลี่ยเกณฑ์ร้อยละ 70 เท่ากับ 14.00 แสดงให้เห็นว่า ทักษะการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีน หน่วยการเรียนรู้ การซื้อสินค้า (买东西) โดยใช้สถานการณ์จำลอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สรุปผลการวิจัย ดังนี้

7.1 ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้การซื้อสินค้า (买东西) โดยใช้สถานการณ์จำลอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเท่ากับ 88.95/78.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 70/70

7.2 ทักษะการฟังภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7.3 ทักษะการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8. อภิปรายผลการวิจัย

8.1 ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้การซื้อสินค้า (买东西) โดยใช้สถานการณ์จำลอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเท่ากับ 88.95/78.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 70/70 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่งการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นกระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดโดยให้ผู้เรียนลงไปเล่นในสถานการณ์ที่มีบทบาท ข้อมูล และกติกากการเล่นที่สะท้อนความเป็นจริงอยู่ในสถานการณ์นั้น ให้สถานการณ์นั้นมีความใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด โดยผู้เรียนได้ทำความเข้าใจ วิเคราะห์ ความคิด ความรู้สึกต่อกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติในสถานการณ์ และแก้ไขปัญหาในสถานการณ์นั้น ๆ ตลอดจนสรุปหลักการหรือแนวคิดที่จะนำไปประยุกต์ในสถานการณ์ใหม่ (ทิตินา แชนมณี, 2562) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรดา ไชยพิมพ์ (2565) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการฟัง ทักษะการพูดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีทักษะการฟัง-การพูดภาษาจีน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8.2 ทักษะการฟังภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกิจกรรมสถานการณ์จำลองทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมได้เข้าไปอยู่ในสถานการณ์ที่สร้างขึ้นมาคล้ายคลึงกับความเป็นจริง จึงทำให้เกิดความสนุกสนาน ได้ลองใช้ทักษะการฟังการผ่านสถานการณ์ที่ตนกำลังเผชิญอยู่ นำมาซึ่งความเข้าใจและเกิดการเรียนรู้กลายเป็นประสบการณ์ ซึ่งสามารถเชื่อมโยงหลักการและภาษาเพื่อแสดงพฤติกรรมที่ถูกต้องเมื่อเจอสถานการณ์จริง และชี้ให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมสถานการณ์จำลองมีความเหมาะสมในการนำมาใช้เพื่อพัฒนาความสามารถทางการฟังภาษาจีนของผู้เรียนเป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้ที่สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด ความสามารถ และก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่เต็มตามศักยภาพของตนเอง (สมเกียรติ อินทสิงห์, 2559) กิจกรรมสถานการณ์จำลองยังเป็นรูปแบบการสอนที่เน้นกระบวนการกลุ่มที่เป็น กิจกรรมที่มีความหลากหลายสอดคล้องกับความแตกต่างของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาจีนในการสื่อสารมากที่สุด รวมถึงการสอดแทรกวัฒนธรรมเจ้าของภาษาในกิจกรรมการเรียนการสอน (จินตนา วิเศษจินดา, 2561) สอดคล้องกับงานวิจัยของอัญชลีการ์ ชันติ (2562) ได้ศึกษาความสามารถในการฟังภาษาจีนของนักเรียนหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง ผลการศึกษา พบว่า 1) ความสามารถในการฟังภาษาจีนของนักเรียนหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองอยู่ในระดับดีมากและความสามารถในการพูดภาษาจีนของนักเรียนหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองอยู่ในระดับดีมากและสูงกว่าเกณฑ์ 70% อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมสถานการณ์จำลองอยู่ในระดับมากที่สุด

8.3 ทักษะการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเป็นวิธีการเรียนรู้ฝึกฝน โดยผู้เรียนสามารถทบทวนบทเรียนได้ด้วยตนเองจนทำให้นักเรียนมีความพยายามที่จะเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมาย จนเกิดความรู้สึกภูมิใจในความสำเร็จของตนเองและเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน (วิภาวี ไชยทองศรี, 2563) อีกทั้งผู้วิจัยได้มีการวางแผนและสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาจีน โดยการศึกษาขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาจีน วิเคราะห์พฤติกรรมบ่งชี้ของทักษะการพูดภาษาจีน ออกแบบให้เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน และให้ผู้ที่มีประสบการณ์ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาจีน แล้วนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น เป็นไปตามแนวคิดของ Scott (1981) ได้นำเสนอการพูดไว้ 3 ขั้นคือ ขั้นนำเสนอเนื้อหา ขั้นฝึกปฏิบัติ และขั้นปฏิบัติ มีการวัดและประเมินผลตามแนวทางที่เหมาะสม และสอดคล้องกับงานวิจัยของปรียาพร ทิพย์สุข (2564) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองเป็นฐานพบว่า 1) นักเรียนมีผลคะแนนพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองเป็นฐาน คิดเป็นร้อยละ 89.06 ของนักเรียนทั้งหมด 2) นักเรียนมีคะแนนความคิดเห็นมากที่สุด คือ ด้านการวัดประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานกับเท่า 0.60 คิดเป็นร้อยละ 89.00 ต่อมาคือด้านบทบาทครู มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานกับเท่า 0.66 คิดเป็นร้อยละ 86.50 และด้านความคิดเห็นที่มีคะแนนน้อยที่สุด คือ ด้านคุณลักษณะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานกับเท่า 0.55 คิดเป็นร้อยละ 84.50 และสอดคล้องกับวรดา ไชยพิมพ์ (2565) การพัฒนาทักษะการฟัง ทักษะการพูดและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีทักษะการฟัง-การพูดภาษาจีน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

9.1.1 ครูผู้สอนต้องศึกษาขั้นตอนในการสอน โดยใช้สถานการณ์จำลองก่อนนำวิธีการสอนไปใช้กับผู้เรียน เพื่อไม่ให้เกิดกิจกรรมล่าช้า เบื่อหน่ายต่อผู้เรียน การจัดสรรและบริหารเวลา ครูผู้สอนควรแบ่งเวลาให้เหมาะสมในการปฏิบัติกิจกรรมสถานการณ์จำลอง ได้แก่ ขั้นนำเสนอ ขั้นให้ความรู้ ขั้นแสดง ขั้นอภิปราย เพื่อให้ทันเวลาที่กำหนด

9.1.2 ครูผู้สอนควรมีการเตรียมความพร้อมด้านสื่อและอุปกรณ์ที่จะใช้ในกิจกรรมสถานการณ์จำลองอย่างครบถ้วน เพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติจริงและพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

9.1.3 กิจกรรมสถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมที่นักเรียนต้องแสดงออกในการฟัง พูดและเคลื่อนไหว จึงทำให้เกิดเสียงดังได้ ดังนั้นครูผู้สอนควรมีการควบคุมชั้นเรียนที่ดีเพื่อไม่ให้นักเรียนเสียงดังมากเกินไป

9.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

9.2.1 ควรมีการทำวิจัยการใช้การสอนภาษาที่เน้นการพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดโดยใช้วิธีการสอน เทคนิคและกิจกรรมอื่น ๆ ที่เอื้อต่อการพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาจีน เช่น การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ การใช้กิจกรรมเกม เป็นต้น

9.2.2 ควรมีการศึกษผลของการใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองกับที่มีต่อตัวแปรอื่น ๆ เช่น การอ่าน การเขียน การคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ และการแก้ปัญหา เป็นต้น

10. เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : ชุมชนสหกรณ์ฯ.
- จินตนา วิเศษจินดา. (2561). *แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย*. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เฉลิม ทองนวล. (2557). *คู่มือพัฒนาการเรียนและการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพมหานคร: ไฮแอต พับลิชชิง.
- ณัฐวดี ธรรมเดชะ. (2559). *ผลการใช้เทคนิควาดภาพตามคำบอกเพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนแจ้ห่มวิทยา จังหวัดลำปาง*. ปรินญาศึกษาศาตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทิตินา แคมมณี. (2562). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 23 .กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปริยานุช ทองเกลี้ยง. (2562). *ผลการใช้แบบฝึกประกอบภาพยนตร์ที่มีต่อการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. ค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปริยาพร ทิพย์สุข. (2564). *การพัฒนาทักษะด้านการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยจัดการเรียนรู้แบบสถานการณ์จำลองเป็นฐาน*. วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์, 6(3), 116-123.
- ฤทัยรัตน์ ศรีพวงมาลัย. (2561). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยการจัดการเรียนรู้ผ่านพอดคาสต์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหนองกุงศาลาณาเที่ยงวิทยากร*. ค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ภูเทพ ประภากร. (2560). *การพัฒนาทักษะการฟังและการพูด ภาษาจีนกลางโดยใช้กิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือ ในชั้นเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน*. มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- วรดา ไชยพิมพ์. (2565). *การพัฒนาทักษะการฟัง ทักษะการพูด และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคเพื่อนคู่คิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. ปรินญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย.
- วิภาวี ไชยทองศรี. (2563). *การพัฒนาความสามารถด้านการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยการใช้สถานการณ์จำลองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, 8(1), 120-136.

- ศิริรัตน์ กลยะณี. (2558). *ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการพูด*. วารสาร มจร มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์, 1(1), น. 17-30.
- สมเกียรติ อินทสิงห์. (2559). *การศึกษาทางเลือก: หลักสูตรและการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล*. วารสารวิชาการ Veridian E –Journal, Silpakorn University 9, 2 (พ.ค. - ส.ค. 2559), 1188-1206.
- แสงระวี ดอนแก้วบัว. (2558). *ภาษาศาสตร์สำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). *แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตร. ตามหลักสูตร แกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- อัญชลีการ์ ชันติ. (2562). *การใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูด ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5*. เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์
- อาภัสรา สังขวาสี. (2564). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับ ประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning)*. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการจัดการเรียนรู้มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
- Scott, R. (1981). *“Speaking”*. in *Communication in the Classroom*. Longman Group.